

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio: p[ro]pt[er] di[g]nitati[is] reuere[n]tia[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

facilius postea intelligebat oia creata. Potest
autem hec excellētia scie et sapie dicitur virginis
prudenter tripliciter rōne. Primo rōne sue
inocētiae. Nā et in statu inocētiae ad plenitudo
studiorum scientie et sapie habet. Ut id. Tho.
i. p. sū. q. lxxviiij. Quidam hō sic institutus
est a deo ut haberet omnēm scientiam regnorum in quibus
deus natus est instruere; hec sic oia illa q. virg.
taliter existit in primis principiis q. se nos
quisque tamen hoies cognoscere naturaliter
potest. Et de supernaturaliter tamē būt cogni
tione q̄nta erat necessaria ad gubernatio
ne vite huāe fīm statu illū. Hac autē sciētia
tamē būt 2 species infusas. Dicit autē mā
gister in i. q. lxx. sū. dī. i. q. hō in statu inocētiae
videt deū sine medio; qd̄ intelligit ut
deū sit. Th. vbi q. sine medio q. cui? noticiā
in aliqd̄ ignotum deuenim? sic est mediū de
monstratiōis 3 non sine medio spectari; nō
enī oportebat p̄mō hoiem puenire in dei
cognitionē p̄demonstratiōis sup̄a ab effe
ctu si nob̄ ē necessariū; qd̄ si in effectib⁹
cipie intelligibilis deū suo mō cognoscere
bat. Hec ex Th. vbi q. Si q̄ fuit prīm⁹ hō
in statu inocētiae sui excellētiae illuminatus
nō ē dabitur dū de virginis dei mīte qn fuerit
multo excellētiae illūnata in oī dina sapia
et sc̄ientia cui? pfectio innocētiae pfectio
et excellētiae fuit q̄ innocentia ade utrū dī
ctū. Secōdū et p̄dōce ignorātiā q̄ p̄ ea
petō p̄sequēs. Ut id. Aug. q. app̄ba
refalsa. Veris nō ē natura instituti hois
et dānati. Ponit etiā beda ignorātiā esse
nū de q̄rtuor vulnerib⁹ inflicta huāo ge
net p̄ petō. Ponit enī q̄rtuor hōmōivuln
eris p̄ sp̄cūlūtā i appetitu sp̄cupiscibili. i
armitate in trascibili; maliciā in voluntate
ignorātiā in rōe. Qd̄ credēdū ē brām
q̄no in exēpta q̄no imunis fuit ab
petō. Etī dicas fames et siti et cere
vite penalitatis fuit etiā pene petri a
būt hōgo maria nō fuit exēptus nec etiā a
mortisq̄ nec ab ignorātiā. Dico q̄ nō ē
simile q̄ ignorātiā est pena plus iniuriant
alle uit q̄ dicte sūe et similes p̄nt ec̄ viles
meritorie inq̄ntū sūt materia exercende
trutis. Sūt de hō apli⁹ dices dāte dō. f. de
cep. etiā. Tertio explenitudo ḡre. Nā
vīs aplis p̄mitēs sp̄umsc̄m. Ille vos
idē docebit oia. Jo. xiiij. Et i. Jo. iiij. Ut
doceat de omnib⁹. Ut et p̄cipiale et
donū sp̄ūsserī ē donū sapiētiae. Quāto sīg
hōgo būt fuerit ceteris excellētī vñcta sp̄ū
sc̄ētō et ḡra plena; tāto excellētī fuit lumine
diuine sapiētiae illustrata. Vñ et fīm alīq̄
būt hōgo dū adhuc erat in vtero matris; ha
buit liberū arbitrii vñsum et fuit in sublimi
orū et p̄placōis statu q̄vñq̄ alīq̄ pura crea
tura fuerit in etate pfecta; nec mirādū būt.
Nā et būt nicaulās ab infātia lacrēs q̄r
et sexta feria; māmas reculabat. Sc̄ens
etā dñndit⁹ ap̄ueritī cepit miraculū cot
ruscare. Et iōanes baptistā dī Ambro.
sup̄ lu. vere cognovit ch̄zīm in vtero ma
tri; nō natura sī ḡra; q̄ et ap̄ueritī in era
te q̄ngz aāp̄ fugit mudū et intravit eres
mū. Si ligit isti babuērunt vñsum ra
tionis an copētēz erate q̄ de coī legē es
tas seprē aāo y. Extra de delī. pueroy. c
i. Et de p̄. et re. c. Qd̄ q̄nto magis de brā
hōgine altiori et apli⁹ mō ista credēda sit.
Et sic p̄t̄ in ea p̄liegū sp̄ialī claritatiss.
Tertia p̄cipialis excellētiae dī excel
lēria inuincibilē p̄tatis; q̄sc̄ potēs
nō sūcurresse; si ad eā rōto corū
de trāstam⁹ būlit. Ad insinuādām autē
bāptātis excellētiae p̄pherata ē hōgo sub
noī h̄ge. Isa. xj. Egregie h̄ga de radice
esse. Jesse interptās incēdū. Hōgo hec
q̄ ut etiā cācat ecclāsticē h̄go dei genitrix.
Būt dī egressa de iesse. i. de incēdō dīne
charitatis. Nā ex ineffabilē dei charitate
data ē nob̄ hec hōgo br̄issimā in sp̄ale rot
fugīz et singulare solatū. Qui etiā a dño
data est triplex p̄tās nobis auxiliatiōis.
Prima; p̄tās destruēdi culpe maliciā.
Secōda; refellēdi demonū astutā.
Tertia; ē impetrādi nob̄ grām.

Ber. De natiuitate

Virtutes oēs afflauerit et p. 2̄ns oia p̄cā
abhoruerit sp. z ibi inuenies causam tue
grubescētē z 2̄fusōis. Considera ei⁹ digni
facē sublimem cui reuera ineffabiliter oia
p̄cā displicet z q̄ pfecto grauissime i pec
atis tuis fuit offensa: z inuenies cām do
loris z afflictōis. Considera insug. sue iusti
cie efratē(nam eti⁹ misericordissima sit nibilo
dubices ea velle p̄tōres puniti nisi d̄ pec
cat⁹ peniteat: z sic in talib⁹ seratōe poteris
inuenire cām timor⁹. Q̄ cātu timere debet
p̄tōr ne p̄p negligētiā penitēti⁹ z corrigē
di vitā sua amittat bū⁹ m̄ris mic⁹ beni⁹
lentia⁹ z quā pōt si velit h̄re aduo caram z
patronū: habeat p̄ suis demerit⁹ 2̄ gemina
tricē. Hec aut̄ tria supradicta pudor vice⁹
seu 2̄fusio de p̄c̄tis. Missis doloz z afflī
ctio cordis p̄ ydē: z timor dñe vindicatio⁹
nis z amissio⁹ miserit̄ q̄si lumen q̄bus sol⁹
lif z destruīt rubigo p̄tōr⁹ z quib⁹. Scien
tia serenaf. Et p̄t̄z quo deuota h̄m⁹ sa
cre. & ḡinis meditato p̄tātē h̄z p̄tōr⁹ z
destruītaz. Scđo hoc declarat figura.
Exo. xiiij. h̄r ⁊ filii israel bñficio & ḡe ma
re trāsferūt z egypt⁹ lubimēt̄. Filii isrl̄
ex egypt⁹ recedēt̄ sūt p̄tōres a tenebr⁹
p̄tōr⁹ ad desertū p̄nie trāst̄re volētes qui
bñficio virge. i. & ḡinis gloſe. mare. i. ama
tētes ex p̄tōr⁹ recordatiōn amaricati q̄si
derates clementia⁹ z dulcedinē atq̄ miam
hui⁹ virginis gloſe q̄ potētissima ē. p̄ p̄c⁹
nitib⁹ aduocata dulcedinē q̄ndā spei ve
niēt̄ cōsequētē in se pecipit̄ z eiusdem & ḡe
beneficio in mari. i. in amaritudine p̄ pec⁹
ear⁹ lūmpa egypt⁹. i. p̄tā tenebra⁹ sub
rat tenebra. Tertio h̄ declarat exēplo.
De maria egyptiaca q̄ in ciuitate alexan
dri septēdecī aīs publice libidini⁹ deser
uit: q̄ cū semel hierosolymā puenisser et
p̄ adō: adā cruce vsq̄ ad foros ecclesie cuz
alio deuenisser: subito z inuisibiliter pati
tur repulsa. Lūc⁹ itez atq̄ iterū puenis
sam patiebas eu tñ alij liberū haberēt adi
tū. Ad eo iiḡ rediēt z cogitāt̄ habi p̄
p̄t̄ suo z sceler⁹ imanitātē accidere: repul
sa. vidit ibi imaginē bñc virginis: cepit
ergo pect⁹ tindere z lachrymas amarissi⁹
mas fundere z a cordis intimo ūtter ūt
spirare: brāng⁹ ḡiginē lach⁹ ūtabiliter ero
rare. p̄mittēs de cetero se casta victuram.
Consideratio q̄ppe puritat⁹ virginē mis
dei 2̄fusionē sibi z horrorem suoz inge
bat p̄tōr⁹. Lū aut̄ orasset z in noīe beate
virginis fiduciā recipiēt̄: fortes ecclēsias
ct̄ā crucē deuorissime adorassero danem
trāt̄y z in desertū iuit xlviij. anis nullum
penitus hoīem vidēs malit̄: sanctissimam
q̄ vitā ibi duxit: nec illo toto tpe n̄i tam
tu tres panes q̄s secū tulerat ab hierosol
ymis comedit. Vide si vis historiā in le
gēda aurea. In h̄ exēplo p̄t̄z q̄ p̄t̄claro
deuota puritat⁹ z scribat̄ & ḡinis gloſe vi
tutē z p̄tēt̄ bñ p̄tōr⁹ destruītā.
Secūda ē p̄tās refellendi
dēom̄ astutia: q̄ p̄tā p̄t̄ declarat aucto
rate figura z exēplo. P̄t̄ declarat aucto
rat̄a Ben. ij. di. dñs ad serpētē loquēs q̄
hḡine maria nascitura. Ip̄a p̄teret caput
tuū. i. p̄tātē tuā. Ite Lān. vi. Terribilis
castrōz aces ordinata terribilis inēz dei
monib⁹. Itē numeri. xiiij. & p̄t̄cerice de
ret duces moab. i. hostes sp̄iales: moab
te em erat aduersari filio p̄ Israel. Jo sign
rabat sp̄iales inimicos p̄ pl̄i dei. Ben
fluit z p̄teret sic cera a facie ignis dno
in uocatiōem. Scđo fig. Exo. vii. Ulti
ga moyſi deuotauit virgas magoz: in h
signat⁹ & p̄tās & ḡinis p̄ moyſi & ḡa signata
destruit z p̄fudit & ḡas. i. p̄tātē demoni
Itē iudith q̄ erat mulier pulcrissima fe
tissima z prudētissima in sensu p̄p̄am
putauit caput holofernis z libertatis po
pulū de fuitute nabuchod. i. h̄r & ḡo om
putauit caput. i. p̄tātē z vigorē atq̄ oīaco
uit. Itē Ben. xxvij. vidit iacob scalā ce
sumbras celos tāgebat z dñm innixū sole
z āgelos descendētēs z ascētēs p̄ cāt̄ dī
q̄ terribilis est locus iste. Brā & ḡo rete
z per quā descendēt̄ angeli ad boies z bo
mines ascēdūt in deū. Dām. ser. de na
beate marie. Hodie fili⁹ fabri q̄ fabuc⁹
est aurorā z solē fabricauit sibi animans

scalam cui⁹ basi in terra: caput ho⁹ stabi
litur i celo. Hec ille. In quā g^o loco hec
scala fuerit deuote inuocata terribil⁹ est lo
cus ille demonib⁹. Tertio exēplo. Legit
q⁹ mulier qdā multas molestias sustine
bat a demone in forma huana sibi visibili
ter apparēte. Hec ex p̄silio cuiusdā scri⁹ vi
tū diabol⁹ ad eā accederet eleuat⁹; mas
nib⁹ cepit exclamare. d. Sc̄rā maria ad
iua me statimq⁹ diabol⁹ q̄si lapide p̄cūs
sus territus stenit et evanuit; nec postmo
dū ad eā accessit. Irē legis. q⁹ dā mona
chi qdā manē iuxta flumē stabat: fabu
lis et ocois vacātes. Et ecce audiunt re
miges et flumē impetuose nauigātes: q̄b
dicunt. Qui es tu? At illi. Demones
sun⁹ q⁹ aiam hebreonū p̄positi dom⁹ reg⁹
frācoz (q⁹ a monasterio sc̄i galli apostata
uerat) i infernū deferim⁹ qdā audītes mo
nachū rebemēstime timuerūt et fortis ex
clamauerūt dī. Sc̄rā maria ora p nobis.
Quib⁹ dicerūt demones: bñ p vob mā
nā inuocatis: vos ei submergere et diseer
pere voledamus q⁹ vos dissolute et extra
boia p̄fabulātes iuētim⁹: tūc monachi p
maria liberari et p̄ceti redeunt ad cenobium
marie grā agētes. Irē legis in li. de mis
racub. vir. Quedā iuona bīc marie de/
uora ples suas informācio sile docuit et v
eā in necessitatibus iuocāret d. Ave maria
Habebat aut̄ fūltā qdā dissolutā et vaga
būdā atq⁹ saltatricē quā pluries corredit
h̄mib⁹ p̄ficiet q⁹ p̄ ea p̄ ceter⁹ puertis
suo dilexit q⁹ pulera et muciana ect: remit
ei p̄ puleras atq⁹ p̄pōfas vestes. Hec i
vna die dñica fatigata chozu zādo: iuit ad
qdā pomerii et sedet sub arbore volens
refocillari. Lui statim diabolus affuit dī.
Surge veni meci. At illa. Quis nā es tu?
Eille. Sū diabol⁹ cui⁹ voluntate conar⁹
adimplere: armā et rete uīm ad capiēdas
minas mo recipies stipendia tua q⁹ per
vauū ornatū tui et gest⁹ tuo s ad piauas
cōcupiscētas multos induxisti. Altebas
q⁹ diabolus statim ei rape. At illa subi
to mīostrōis mīne clamauit d. Gir
go maria adiuua me. Et statim clara vo
ce dicit. Ave maria grā plena. zc. Et dia
bolus ait. Daledicta sit q⁹ te hoc docuite.
Si nō ita dixisse: iudicio dei ad infernū

incendū te traxissēm vbi cā tuis sūlb⁹ pe
nam dignā iuēsses. Postmodū ḡnūc⁹
ampli⁹ chorizauit: p̄pōfas vestes depos
suit: vitāq⁹ hūlīc emēdauit et brē p̄gini v⁹
q⁹ ad mortē deuot futur. Sūt alia mul
ta hīmōi exēpla similia q⁹ possēt addēxip
bene placito.

Tertia est ptas impetrā
di nob̄ graz. Yō vocat m̄ ḡre. Hec āt pore
stas ē tplex. **P**riā ē p̄as ipetrādi graz
repātiā corpū idigētē. Et hec declarat
ri potest: auctoritate: figura: et exemplo.
Prio auctoritate Ans. Audiuim⁹ plimos
suis p̄chis recordari nois p̄gini marie et
līcōis p̄chī malū euālisse. **S**c̄dō fig.
Gen. 3. sic mētio dī ligno vīc dī q̄ dī. Aug.
li. de q. ve. et no. re. q̄ qūst⁹ arbor⁹ vīc eoz
rupētōz corpis ibi bed. Deniq⁹ et p̄ p̄ctm
potuit hō isolubil manere si p̄mīlūz eēt il
i edere de arbore vīc. Hec ille. Yō Gen.
ij. dī. Ne forte mit. ma. su. et su. dī. vi. et
co. et vi. i etiū. Brā p̄go ne p̄ dici arbor
vīc ex q̄ ortus ē fruct⁹ vīc. Et līcōis ma
gi hēat itelligi dī vita spūalit: tñ ēt itelligi
p̄ dī vita corpūlīg vīc p̄go brā h̄z p̄tacē
ipetrādi grām repātiā ēt vīc corpālēt
et p̄ q̄ ad vīc corpūlīg spectat. Prouer. iu.
Lignū vi. bis q̄ ap. eā. **T**ertio exēplo.
Narrat piudēt⁹ ex gestis dām. Ioānes
da. p̄go p̄manes p̄gini marie deuot⁹ gre
cis līris et artib⁹ liberalib⁹ istract⁹ i scribē
bēdo grīos⁹ et i dictamie. Cap⁹ a sarac
ni filiū dñi i cui⁹ p̄tē cesserat: i scriptura:
i alijs ad scīas p̄metib⁹ sic instruit ut i di
ctamie: fīa: et voce: n̄ nisi ioānes putaret
Amat⁹ iraq⁹ ioānes a theodosio ipatore
cū apō eū eēt: discipul⁹ iuidia agitaſ: fīas
igīs dīcītātē et scripsit traditione ipatoris
et tīmp⁹ p̄metē qaz furtue p̄stantino⁹
po līm mīt: palatōz ipator⁹: pīectra ūcē
ra ē. Et illa lecta: mod⁹ dīctāndi et forma
līe dīnosic⁹ eēt ioānnis. Ab ipatore ioānn
nes accersit p̄tūmelijs et iūrijs et p̄uī
cīs p̄uīcīs et p̄dītōs iperij appellat. Oū
fa ēt līrā. Rūdit. Uere dīne modū dīctā
di et formās scribedi meaz eēt ego cogīscō:
z test⁹ ēmīb⁹ de⁹ q⁹ hec n̄ feci. Lūctis ḡ
p̄stupētib⁹ in eū et reū eēt mortē clamātib⁹
Judices (q⁹ amic⁹ ipator⁹ fuerat) n̄ debe
re eūz mori: z manū q̄ tātū nefas q̄p̄tāt

Ber. de natitate

uerat abscondit sententia uerut. Quo facti: i
 verestatione cati sceleris suspesa est manus
 in monasterio ipsius iocantis. Qui mox ad
 imaginem specialis vni sue marie aduenies
 visus gro vulnere et exerto brachio eam p
 cabat. di. Hecce dñia mea nro p snt p
 mia merito: digne me p meritis peto p
 meo p sagellari voluntate: sed ut qd instru
 mentum officii tui pmisisti pente abscindi.
 Hec qm manu hymnor laudis tue catti
 ea sepi scribebat: corpus et sanguinem suum
 tui offerebat. Eius talia poraret ipsi in le
 ctulo suo nec plene vigilari nec plene dor
 mienti brt pgo cu magno lumine hilariter
 facie apparet di. Quid agis puer fidelissi
 me? Heu (inquit ille) dñia vt qd interrogas
 vbi eras cu hec paterer: ecce ad meum imo
 tuum dedit? i ecclia pede abscisa clericus tui
 man. Et illa: Efortare (inquit) fili in dño:
 His dictis: eo videte eccliaz adhuc: delas
 tatis ide manu suo brachio restituunt. Tunc
 ille gratus agens: facto mane pueris fra
 tribus manu oendit: mox missam de bea
 tigena alta voce celebravit. Impetrat autem
 audito miraculo peder ad eum venit: Et
 manu deosculata: ab eo inquirit: si quē aliqui
 cogisceret q suu dictadi gen? et forsan
 scribidi haberet: vbi ille qdē ei restulit: ei q
 pietas diligenter inquisita innotuit. Hec Prus
 denti. Sic narrat Cesar. Eius duo bone
 sti clerici p terrā alibiensi hereticorum trax
 itū facerent: cu eccliam vidissent in via de
 solatā: ait vnu alteri: Sabbatum est: In
 trem hanc eccliam vt dicam missam in
 honore beū piginis: Portabat em secū lis
 brū et calicem indumenta sacramentalia. Sunt
 antech effet missa plera hereticorum pditi
 sunt: q armata manu intrates et sacerdotem
 de ecclia trahentes lingua ei radice abs
 ciderunt: Que locū cu mto labore muti
 lati deducēt: monachis euz quendam.
 In nocte p epiphany cu solenes decata
 rentur vigilie: p deuotio ei in oratoriū
 an altare qdām porruerūt. Qui cu ma
 trē mie deuote inuocasset: illa ei apprens
 et carnē lingue formaz habentē in manu
 tenēs dicit orati: Quia ppter fidē filii mei
 et bonis mei lingua puerus es: ego no
 nā tibi restituo: apli os tuū: qd cu feciſſer:
 digitis ori ei immisiss: radice pīce carnē
 caude pīunxit: sicqz disparuit. Qui cu sat

charia mox in laude erūpens dicit: Ave
 maria: vscj in fine: quā salutatione cu cre
 brus repereret stupentes accurrerūt mi
 nistris: accurrerūt de choro monachi: ve
 lāgrandi miraclo deū eiusqz genitricē glo
 rificantes. Nō igit imemor: nec ingratis
 tanti bñficiū clericū in ecclē cenobio fact
 est monachus. Hec Cesar. Ite legi! O
 Leo papa in die resurrectionis dñi cu mil
 sam celebaret et fideles coicarer: qdā mu
 lier eius manu deosculata est: ex q in eis
 vehemē carnis tentatio insurrexit: pa
 aut dei eandē manu se scādializante peni
 tis amputauit et a se retegit. Intea mū
 more solito diuina nō celebraret. Tunc Lo
 tie totalis se pmissit. Illa pō dñiu sibi
 fuit et suā manu sc̄issimū suis manib⁹ re
 stituit et reformauit iubēs ut pcederet
 sacrificium suo filio imolare. Leo igit om̄i
 p̄plo qd̄ sibi pingerat/publicauit: manu
 restituta oib⁹ osidit. Patz itaqz qd̄ vnu
 go beatissima p̄tē habet impetrati ḡas
 repararūā copalit̄ indigēt. Sc̄ie
 p̄tās impetrandi ḡam reformatuā lib
 scientie: q declarari p̄tē auctoritate sibi
 gurat exemplum. Primo auctoritate sibi
 dictū est ab angelo Luce. Inuenit
 ḡam apud dñm. gratia inqz nō p tem
 sed p toro mōdo. Anf. Maria tu pēcō
 toti mōdo despectū/ materno affectu im
 plecteris: nec deseris enī qusqz de p̄ regi
 catus ipm sue ḡe reformabit. Sic o
 gura Num. xx. d: q cu moyses virga gal
 lius silicem egressa sunt aque largissim
 cur cantat ecclia: Virgo dei genitrix
 ga est. Virgo autem genitrix: signifi
 cat quilibet desiderantē aquā senti
 lem gratie: qui debet ad virga hanc inv
 curiat petra christū a quo pcedunt ap
 largissime gratiaz. Vel aliter: Ex p̄p
 ratione deuota huius virge purgari
 ritatē et dignitatē inextimabile ut si
 duci possit ad p̄fusionem et dolem: p
 catis: modo iam superius dicio in hoc
 p̄itulo articulo p̄mo: et sic poterit ergo
 aque p̄punctionis largissime. Ad huc

præter figura Hester q̄ p̄ ceteris grām iue
nō corā rege & misericordiam iperlavit p̄plo is
raeliā morti adiudicato. Vide in li. hester
a. ii. ca. vīc̄ ad. vii. ¶ Tertio exēplo. Apō
stoliā anno dñi q̄nḡtēsimo decimoseptiō
fuit vir qdā noīe theophil⁹ cuiusdā dñi vi/
cedis (vt ait fulbert⁹ carnotent̄ eps⁹) q̄ rā
pudent⁹ sub epo res ecclāsticas dispensa/
bat: q̄ mortuo epo cū dignū epatu ois po/
pul⁹ acclamabat. At ille vicednatū q̄tē
altū in ep̄m maluit ordinari. Tandem ab
ipo officio iuste ab epo deposit⁹ in tantā i/
patiētā est delapsus vt ad suā recuperād
dignitate cuiusdā iudei malefici 2silū ex/
pereret. Ille igit̄ diabolū aduocauit: q̄ ad
uocat⁹ ait⁹ venit Theophil⁹ ḡ nūssu de/
monis chm̄ & m̄rēz el⁹ abnegauit chriāne
p̄fessiōni abrenūciavit: q̄ ipius abrenūciā/
tiōis & abnegatiōis chirographū suo san/
guine p̄ro sc̄pli: q̄ scriptū amulo sigillauit
& signatū demoni tradidit: q̄ sic er⁹ fuitio
se addixit. In crastinū igit̄ peccatiōe de/
mons theophil⁹ in grām epi recipit & i sui
offici dignitatē restituit. Tandem ad se re/
uerius d̄ eq̄ qd fecerat valde ingemuit. et
ad virginis glōsā tota mentis deuotio eōfu/
git. Lūg. xl. diez atq̄ noctiū spacio ieiū/
nūs & orōib⁹ instantissime atq̄ humilli/
me p̄severass̄/ rotūs corp⁹ macie attenua/
tū est: br̄tissima v̄go in visiōe illi appārēs
d̄ impietate ipm̄ redarguit: q̄ diabolo ab/
renūciare p̄cepit et ipm̄ in filii sui grām re/
parauit. Et ad indicū indulte venie iterū
sibi apparens chirographū qd̄ diabolo de/
derat sibi reddidit & sup pectus ei⁹ posuit
Quo recepto: theophilus vehementē exul/
tans coram epo omniq̄ p̄plo quod sibi ac/
cederat retulit. Et cunctis admirantib⁹ et
viginem glōsām laudantib⁹: ipse post tri/
duū splendid⁹ facie mirabilis effect⁹ in pa/
te dēc̄uit. ¶ Tertia ē p̄tās imperādi grām
adeptiua etne gle. Et pōt̄ hec p̄tās decla/
rati: autoritate: figura: & exemplo. ¶ Prio
ra autoritate. Nā ecca vocat ea portā celi di.
Aue maris stella. &c. felix celi porta. Itēz
Tu regis alti ianua et porta luce fulgida.
¶ Scđo figura. Hester. v. d̄ q̄ asuerus
pendit v̄rgā regiāz hester in signū clemē/
tie: & sic hester ingressa est in palatiū regi.
Alienus iterptat beatitudo. tō dat intelli/
gere dñi qui est ipsa beatitudo obiectua. Hanc igit̄ to

Ser. De Nativitate

tis affectib⁹ vegeremur rotac⁹ deuotione
laudem⁹ oēs parit⁹ qz om̄ib⁹ parata ē subſi
diū impendere ⁊ grām impetrare. Jō bñ
icit Berñ. Ille sol⁹ sileat laudes tuas;⁹
go brā q te in ſuis neceſſitatiſ fideliſ inuo
catat⁹ ſibi ſenſerit defuſſe. Et Chrys. O
dulcis maria nō eſt fas te poſſe illū deſere
re q ſpem ſua fiduciāl in te poſuerit Hec
ille. Suā eteni dulcedinē ⁊ beniuelentiaſ
ieximabilē nob⁹ oñdit. cū nos horat⁹ nos
vocat: nos dulcē iuitat di. Trāſite ad me
oēs z̄, ⁊ ſequit⁹: ⁊ a generationib⁹ meis i⁹
plemīni, ⁊ regenerationib⁹ ſpūalib⁹ p graz
fac⁹, ⁊ fiendis meis meritis ⁊ intercessiōis
bus glōfis apō deū. Qui edūr⁹ me adhuc
elutierz̄. i. q gustant mea duleedinē q̄ ē ci
bus ⁊ poz̄. i. tota ſpūalib⁹ aie reſectio ad
huc deſiderabunt ꝑampli⁹ guſtare ⁊ pſe⁹
ctius. Hec ē ꝑodio ſpūalium q̄ qnto am
plius guſtant tanto mag⁹ desiderant. ſeq̄
Qui audit me, i. iuitationem meā dulcissi
mā: non pñndeſinali pñſiode dannatio
nis eterne: q̄ ogn̄ in me nō peccabūt. i.
q regulabūt oga ſua exēplari vite mee q̄ ſe
p̄ fuſt puriſima rectiſima. Et q̄ eluciđat
me/magnificādo corde puro ⁊ deuoro gra
tias a deo mihi datas, vita eternā habet
būt. Nā in euāgelio dicit̄ ſaluator. Siq̄s
mihi miſtraverit honorifica, ei p̄ me z̄.
Et itez. Ubi ego ſi ibiz miſter me⁹ erit
Jō, xv. Qui aut miſtrat p̄gini gloſe mi
nistrat ⁊ ei⁹ filio, q̄ em̄ m̄rēz honorificat, p̄
p̄ter filii: mag⁹ honorificat filiū. Juxta ily
li maximā logicalē. Propter qđ eſt vñū
qđq̄ tale ⁊ illa magis. Jō q̄ honorificat
m̄rēz dñi ⁊ ei miſtrat honorificabit a deo
p̄ie ⁊ cū ipo filio erit in glā celeſti. Hanc
iḡſ m̄rēz eluciđem⁹ eā laudādo grāſ eius
magnificādo, vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ ſumma
eo hui⁹ iſtabilis eui fit, cu adyta eternā
cū ea ⁊ ſcriſ angelis p̄tingam⁹. Amen.

Eliud rhēma, p ſimone pcedēt.
Ego em̄ m̄rē pulcre dilectionis et ti
moris ⁊ magnitudis. Eccl. xxiiij
In plona gloſiſſime dei m̄rēs introduci
tur hec verba. In quib⁹ ipſa benignissime
arts dulcissimi nos horat⁹ ad eius dilec
tionē ruerentiā ⁊ deuotionē: ostendens
tressuas ſingulares excellentias. Pria
eſt exellentia inuolabilis puritat⁹: p̄ter
quā a nobis ē marie diligibilis. Jō dicit.

Ego m̄rē pulcre dilectionis: mater inquā
excellentia q̄ pre cereris oſanib⁹ poſt de
um diligibilis, ⁊ dicitur hec dilectio pul
cra ratione ſue puritat⁹. Secunda eſt
excellentia inextimabilis dignitatis: p̄ter
quā a nobis eſt reuerentiffime honorabilis.
Jō dicit. Ego mater timoris, ſcz reueren
tialis. Nam ad eā p̄ter ſuam admirabile
dignitate p̄cipue habere debem⁹ reueren
tia. Tertia eſt excellētia inuincibilis po
testatis, p̄ter quā a nobis eſt cū oī devo
tione laudabilis qz ſcz illa ſua mirabilis po
testas nobis eſt maxime neceſſaria ⁊ val
lis. Jō dicit. Ego mater magnitudinis, i
magine virtutis ⁊ prāc̄tis. Et ſicut iam ſi
ctū eſt noīe m̄rētatis itelligif ſpālis qđa
excellētia respectu dilectionis ⁊ aliorū quo
rū ſe dicit matrē. Poteris vlt̄rius proſe
qui iuxta ea que i p̄cedēt ſimone dictaſit
Alius ſermo de nativitate

O Rietur ſtella

O ext iacob. Numeri. xxiiij. Aduētus
alicuius perſone norabiliſ, p̄ca
pue auctoritatis puta regis, aut regine in
ciuitate aliquā ſolet p̄nunciari ⁊ p̄coniza
ri. Ideo aduētus ſue nativitas gloſe ma
tris dei regine rotiū mundi multis ſu
p̄bherarū atq̄ patriarcharū vaticinū ſi
guris p̄nunciata ⁊ p̄conizata. Inter quas
p̄conizationes vna eſt in qua p̄nunciata
eſt nativitas huius virginis ſub noīe ſte
lie in verbis p̄dictis. Ber. Iſpa eſt nobilis
ſtella ora ex iacob cui⁹ radius illuminat
vniuersuz mundū. Dicit⁹ aut ſtella p̄ ſimi
litudinē ⁊ trāſumptionē vt ſ. p ſimilitu
dine ſtelle intelligam⁹ excellētia virginis
⁊ p̄eminentias. Comparat itaq̄ virgo clā
rissima ſtelle celū ⁊ vocatur ſtella p̄ ſi
precipuas rationes.

Primo ratiōe naturalis conditionis,
Secundo rōne ſtellaris ſignatiois,
Tertio rōne ſpālis opatiōis,
Quarto ſummitudo marie ad ſtelle. Et hec naturalis con
ditio eſt triplex, videlicet.
Conditionis puritat⁹.
Conditionis incorruptibilitatis.
Conditionis luminositas.